

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 28 lipca 2014 r.

Poz. 2206

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN-III.4130.33.2014 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 23 lipca 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r., poz. 594 z późn. zm.) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr L/267/14 Rady Gminy Samborzec z dnia 13 czerwca 2014r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Samborzec dla części miejscowości Samborzec

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 czerwca 2014r. Rada Gminy Samborzec podjęła uchwałę uchwały Nr L/267/14 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Samborzec dla części miejscowości Samborzec.

W dniu 9 lipca 2014r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Gminy Samborzec do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 14 lipca czerwca 2014r. (pismo bez znaku) Przewodniczący Rady Gminy Samborzec złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała opiniowana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Oceniając przedmiotową uchwałę tut. organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, a mianowicie w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 października 2010r.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego.

W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały.

I. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 7 i pkt 9 ustawy poprzez umożliwienie zmiany zasięgu terytorialnego obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz terenów zalewowych bez dokonania zmiany planu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 7 i pkt 9 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo:

- granice i sposoby zagospodarowania terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu w tym zakaz zabudowy.

W planie miejscowym wyznaczono obszar szczególnego zagrożenia powodzią oraz orientacyjną granicę terenów zalewowych.

W § 9 ust. 6 uchwały zawarto zapis, że zasięg terytorialny i treść merytoryczna ustaleń dot. ww. zagadnień może ulec zmianie po wykonaniu opracowań specjalistycznych na zasadach i w trybie określonym w ustawie Prawo wodne.

Zapis ten jest nieprawidłowy, ponieważ określenie w planie miejscowym obszaru szczególnego zagrożenia powodzią oraz granicy terenów zalewowych wiąże się z konkretnymi ograniczeniami w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, w tym z zakazem zabudowy.

A zatem granice i ustalenia dla ww. obszaru oraz dla ww. terenów nie mogą ulegać zmianie.

Powyższa zmiana może nastąpić jedynie poprzez zmianę planu miejscowego.

Podkreśla się jednocześnie, że błędne jest sformułowanie „orientacyjna granica terenów zalewowych”, ponieważ granica ta powinna być ściśle określona.

W § 9 ust. 4 uchwały błędnie odniesiono się do „terenów potencjalnego zagrożenia powodzią”, ponieważ taki termin już nie funkcjonuje w obowiązujących przepisach.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy poprzez niejednoznaczne określenie przeznaczenia terenów.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów.

Nieprawidłowe są zapisy zawarte w § 20 ust. 2 (dot. terenu RM1) i § 21 ust. 2 (dot. terenu RM2) uchwały uzależniające możliwość zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług od klasy gruntu, na którym zabudowa ta ma być zrealizowana. Plan miejscowy musi w jednoznaczny sposób przedstawiać przeznaczenie terenu, a na etapie sporządzania planu miejscowego powinny być uzyskane zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 7 i § 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430) poprzez niezachowanie minimalnych szerokości dróg publicznych w liniach rozgraniczających w zależności od ich klas, wymaganych przepisami odrębnymi.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi.

§ 7. i § 8 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie określa szerokość dróg/ulic w liniach rozgraniczających w zależności od klas tych dróg. I tak dla ulicy/drogi klasy D najmniejsza szerokość ulicy/drogi wynosi 10/15 m.

Dla terenu drogi KDD1 (§ 47 ust. 4 uchwały) oraz terenu drogi KDD2 (§ 48 ust. 9 uchwały) określono za małe szerokości w liniach rozgraniczających, tj. 6m i 8m.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.) poprzez brak zamieszczenia projektu planu oraz prognozy oddziaływania na środowisko w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dane o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

W dokumentacji prac planistycznych brak jest dowodu zamieszczenia przedmiotowych dokumentów w ww. wykazach.

Zaznacza się równocześnie, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ww. ustawy publicznie dostępne wykazy prowadzi się w formie elektronicznej.

II. Wskazuje się na nieistotne naruszenie prawa:

1. W treści uchwały brak jest definicji:

- obowiązującej linii zabudowy, która występuje na rysunku planu,
- gęstości zabudowy, o której mowa w ustaleniach szczegółowych planu.

2. W uchwale występuje nieprawidłowa numeracja ustępów i punktów (np. w § 48, w § 50 i § 51 uchwały).

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Świętokrzyski

Bożentyna Pałka-Koruba